

[Ejler Koch.]

eksisterer en aftale om en højere rente end den gældende morarente på Nationalbankens diskonto plus 2 pct., så er det den højere rente i aftalen, der er gældende, og så gælder den særlige morarentebestemmelse ikke. Det talte jo også for, at vi kombinerede det med en egentlig rentelov, men jeg vil formentlig nok få det svar fra justitsministeren, at det ikke er hans bord at lave en rentelov.

I øvrigt kan vi på det foreliggende grundlag give tilslutning til, at vi gennemfører det foreliggende forslag, og jeg vil i den forbindelse sige, at vi lægger vægt på den § 7 om, at der bliver en særlig beskyttelse af forbrugeren. Det er vel i virkeligheden den væsentligste nydannelse, der er i forslaget, og den håber jeg det vil være muligt at få igennem.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

I 1973 skete der jo det, at man fastsatte en morarente til diskontoen plus 2 pct., og man bebudede ved den anledning, at man ville komme med et forslag, som vi nu har foran os. Baggrunden var, at man ønskede at få tilstræbt en nordisk retsenhed, og det er jo noget, der på dette område har en praktisk betydning.

Venstre kan give tilslutning til og vil arbejde positivt for, at man får nogle mere forståelige og ensartede regler om det tidspunkt, fra hvilket der skal betales morarenter. Det svarer jo stort set nogenlunde til den praksis, der er i dag, men man må dog understrege, at der er den forbedring, at starten på retsforfølgning efter gældsloven, således som den foreligger i dag, ikke længere skal være det tidspunkt, fra hvilket morarenten skal betales. Jeg tror, at det vil have en god praktisk betydning.

Den del af det vil vi som sagt se positivt på, men bestemmelsen i § 7, den særlige regel for forbrugerløb, er vi noget mere skeptiske over for. Her vil man altså fravige den almindelige aftalefrihed og sige, at ved forbrugerløb må man ikke fravige den fastsatte rente ved aftale.

For det første må man sige, at rent teknisk er det uhyre vanskeligt overhovedet at afgrænse, hvad der er forbrugerløb, men dernæst vil jeg have lov til at komme med nogle af de argumenter, som man også i ministerens fremsættelsestale kan se at ministeren forventer, og jeg vil gøre nogle af disse argumenter til venstres.

Jeg er bange for, at en sådan regel i virkeligheden vil komme til at fungere som en narre-

sut over for forbrugerne, og jeg vil videre heller ikke synes, at den er rimelig. En af grundene til, at den vil komme til at fungere som en narresut, er, at køber skal have dækket sin risiko på en anden måde, så bliver det ikke på denne måde, ved renten, så bliver det på en anden måde. Der er jo videre også den mulighed, at man i kredittiden kan aftale, hvad man vil. Der er ikke sat begrænsninger i aftalefriheden ud over de almindelige regler, vi har, så der er jo mulighed for enten ved forlængelse af kredittid eller ved højere renter i den periode at fastsætte regler, der dækker éns risiko.

Jeg vil videre sige, og det er nok også det mere principielle synspunkt, at det kan vel ikke være rimeligt, at rettidige betalere i virkeligheden på den måde kommer til at bøde for forsømmelige betalere. Derfor kan jeg sige, at vi vil se positivt på de principper, der er i lovforslaget, men vi vil ikke se positivt på det forslag, der er om forbrugerløb.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, der er brug for en selvstændig lov om renter. De regler, der kan være brug for, findes de steder i lovgivningen, hvor de hører hjemme: gældsloven, købeloven og andre steder. Hvis der er behov for at ændre reglerne, kan det ske ved ændringer i de bestemmelser, der i øjeblikket gælder.

Derimod finder vi altså ikke, der er noget behov for en lovgivning med den ambitiøse titel lov om renter, som kunne forlede til at tro, at vi her i folketinget er i stand til at eller i det hele taget bør beskæftige os med prisdannelsen på penge i bred almindelighed. Det er lige så umuligt, som det er at lovgive om naturlovene. På et velorganiseret pengemarked reguleres prisen på penge selvfølgelig af udbud og efterspørgsel, og vi kan kun gøre skade ved at ville bevæge os ind på disse områder. Det så vi f. eks. ved den rentelovgivning, som har været gældende her i landet tidligere, i krigsårene og i en årrække efter krigene, og som det først efter en ihærdig indsats fra sagkyndig juridisk og anden side lykkedes at slippe af med.

De betænkeligheder, som jeg her har givet udtryk for, tager måske ikke så meget sigte direkte på det lovforslag, der behandles her, men mere på den opfattelse, som lovforslaget allerede i sin titel kan forlede til, nemlig en opfattelse af, at vi her i folketinget bør fastsætte rentefoden på forskellige typer af fordringer.